

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 maja 2016 r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze III Wydział Rodzinny i Nieletnich w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Mirosław Rogowski

Protokolant: Anna Lasko

po rozpoznaniu w dniu 18 maja 2016 r. w Kamiennej Górze

sprawy z powództwa M. K.

przeciwko D. K.

o ustalenie, że obowiązek alimentacyjny wygasł

oraz z powództwa D. K.

przeciwko M. K.

o podwyższenie alimentów

I. oddała powództwo,

II. oddała powództwo wzajemne.

(...) 249/15

UZASADNIENIE

M. K. domagał się ustalenia, że z dniem 31. 08. 2015 r. wygasł jego obowiązek alimentacyjny wobec D. K.. Żądaniem pozwu uzasadnił tym, że do tego dnia określona była urzędowo znaczna niezdolność pozwanego do pracy oraz, że nie zna żadnej innej okoliczności, która uzasadniałaby dalsze alimentowanie dorosłego już syna.

W odpowiedzi na pozew D. K. domagał się jego oddalenia i wystąpił z powództwem wzajemnym o podwyższenie należnych mu od M. K. alimentów do kwoty 700 zł z dotychczasowej – 300 zł. Swoje żądanie uzasadnił tym, że w dalszym ciągu jest osobą całkowicie niezdolną do pracy i nie ma innego źródła utrzymania. Alimenty w dotychczasowej kwocie są niewystarczające dla zaspokojenia jego potrzeb w zakresie leczenia i bieżącego utrzymania także z tego powodu, że wygasł obowiązek alimentacyjny wobec niego ze strony dziadka. Podniósł także, że zmieniła się sytuacja materialna M. K., nie wskazując przy tym na żadne szczegóły.

Powód i pozwany wzajemnie wniósł na rozprawie (k. 18; 00:05:43 – 00:09:30) o oddalenie powództwa wzajemnego, zarzucając, iż decyzja lekarza orzecznika ZUS, uznającego D. K. za niezdolnego do pracy, jest nieprawomocna.

Sąd ustalił:

D. K. jest dorosłym synem M. K. i A. M.. Z uwagi na stan zdrowia i wynikający z niego brak środków na utrzymanie swoim staraniem znajdował się niedostatku. Wyrokiem z 26. 07. 2010 r. sąd skonkretyzował obowiązek alimentacyjny ojca wobec niego na kwotę 300 zł miesięcznie. Wtedy D. K. miał 30 lat. Był w okresie remisji choroby nowotworowej. Pozostawał pod stałą opieką lekarza jeżdżąc raz w miesiącu na konsultacje do K.. Miał także problemy z układem

neurologicznym, sercowo – naczyniowym i odpornościowym, powodujące potrzebę przyjmowania witamin w celu odbudowy organizmu. Był osobą całkowicie i trwale niezdolną do pracy. Posiadał status bezrobotnego bez prawa do zasiłku. Mieszkał z matką – rencistką i prowadził z nią wspólne gospodarstwo domowe. Otrzymywał pieniądze w formie alimentów od dziadka ojczystego L. K. w kwocie początkowo 600 zł miesięcznie, a później – 300 zł.

M. K. prowadził działalność gospodarczą świadcząc usługi taksówkowe i deklarował z tego tytułu dochód w kwocie 1.200 zł miesięcznie netto. Innych źródeł utrzymania nie posiadał. Był współwłaścicielem części budynku typu bliźniak i właścicielem samochodu osobowego M. (...) z 1998 r., którym świadczył pracę. Miał także obowiązek alimentacyjny w kwocie 500 zł miesięcznie na 16 letniego syna pochodzącego ze związku z inną kobietą.

dowód: akta RIIC 501/10, w szczególności wyroki –k. 82 i 106 oraz

uzasadnienia – k. 85 – 86 i 109 – 110,

akta RIIC 311/10 w szczególności wyrok – k. 85.

Obecnie stan zdrowia D. U. poprawie. Zakończono zostało pomyślnie leczenie onkologiczne. W dalszym ciągu choruje jednak na choroby układu krążenia . Cierpi też na schorzenia narządów ruchu. Leczy się na ubezpieczalnię. Ponosi koszty zakupu leków wysokości około 200 zł miesięcznie. Sporadycznie, w przypadku nasilania się infekcji jeździ na konsultacji medyczne do K., ostatnio 2 października 2015 r. Po upływie okresu niepełnosprawności stwierdzonej orzeczeniem z 15. 11. 2011 r. rozpoczął starania o przyznanie mu renty inwalidzkiej. Przez lekarza orzecznika ZUS został uznany za całkowicie niezdolnego do pracy do dnia 31. 12. 2018 r. Nie spełnił jednak warunków do otrzymania świadczenia rentowego. W dalszy ciągu posiada status bezrobotnego, bez prawa do zasiłku. W dalszym ciągu zamieszkuje z matką na jej koszt. A. M. przeszła na emeryturę i otrzymuje świadczenie w kwocie 880,45 zł brutto (814,71 zł netto).

dowód: orzeczenie lekarza orzecznika ZUS – k. 33,

zaświadczenie PUP w K. – k. 34,

zaświadczenie Naczelnika Urzędu Skarbowego w K. – k. 35,

zeznania D. K. – k. 37 (00:30:28 – 00:42:22),

zaświadczenie o dochodach A. M. – k. 32.

Nie uległa zmianie sytuacja rodzinna i majątkowa M. K.. Kontynuuje on zatrudnienie jako taksówkarz. Jego dochody wzrosły o około 200 zł miesięcznie. Tą sama, co poprzednio kwotą alimentuje syna z innego związku, który jest studentem.

dowód: zaświadczenie Naczelnika Urzędu Skarbowego w K. – k. 29,

zeznania M. K. – k. 37 (00:22:53 – 00:30:28.

Ustał w wyniku śmierci L. K. jego obowiązek alimentacyjny wobec D. K..

dowód: postanowienie komornika : k. - 36.

Sąd zważył:

Obowiązek alimentacyjny M. W. D. K. ma swoją podstawę prawną w art. 133 par. 2 k.r.o.. Faktyczną podstawą jego konkretyzacji na kwotę 300 zł był stan niedostatku uprawnionego wynikający z braku możliwości samodzielnego utrzymania się w wyniku braku zdolności do pracy spowodowanego stanem zdrowia i brakiem jakichkolwiek innych źródeł utrzymania.

Zarówno powództwo M. K. o ustalenie, że wygasł jego obowiązek alimentacyjny, jak i powództwo wzajemne D. K. o podwyższenie alimentów podlegały rozpoznaniu na podstawie art. 138 k.r.o. w myśl którego, w razie zmiany stosunków, można domagać się zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego. Zmiana stosunków mogła polegać na wyjściu D. K. ze stanu niedostatku, co byłoby podstawą do uwolnienia się powoda od obowiązku alimentacyjnego, ale też na zmianie w zakresie usprawiedliwionych potrzeb pozwanego i powoda wzajemnego lub możliwości majątkowych i zarobkowych powoda i pozwanego wzajemnie.

Zdaniem Sądu D. K. w dalszym ciągu pozostaje w niedostatku. Jest bowiem całkowicie niezdolny do pracy, co stwierdził w swoim orzeczeniu lekarz orzecznik ZUS. Poza alimentami od ojca i wsparciem ze strony matki, u której zamieszkuje nie posiada żadnego źródła utrzymania. Odmienne twierdzenie M. K. jest gołosłowne, bo nie poparte inicjatywą dowodową. W tym zakresie sytuacja uprawnionego nie uległa żadnej zmianie na jego korzyść od daty konkretyzacji obowiązku alimentacyjnego. Dlatego też powództwo D. K. podlegało oddaleniu.

Zmniejszyły się usprawiedliwione potrzeby D. K. w związku z pomyślnym przebiegiem leczenia onkologicznego. Wprawdzie w dalszym ciągu musi kontrolować swój stan zdrowia ale radykalnemu zmniejszeniu uległa częstotliwość wizyt w placówce medycznej w K. i konieczność zakupu lekarstw związanych z leczeniem onkologicznym. Leczenie innych przypadłości prowadzi w publicznych placówkach służby zdrowia, a suma wydatków na lekarstwa zamyka się kwotą około 200 zł, podczas gdy poprzednio było to 300 zł.

Nie zmieniły się w sposób istotny dochody rodziców pozwanego. A. M. poprzednio była rencistką, a obecnie korzysta ze świadczenia emerytalnego, którego wysokość jest niska (880,45 zł brutto) i nie odbiega znacząco od kwoty pobieranego wcześniej świadczenia rentowego. Również dochody M. K. nie uległy istotnej zmianie. Jako taksówkarz zarabia około 1.400 zł miesięcznie brutto, podczas gdy poprzednio – około 1.200 zł. Nie uległ zmianie jego stan rodzinny i stałe wydatki.

Powyższa ocena nie daje podstaw do uwzględnienia, nawet w części, powództwa wzajemnego D. K.. Sytuacji tej nie zmienia też okoliczność, że ustał obowiązek alimentacyjny wobec niego dziadka - L. K.. Zmniejszyły się wszak nieco jego potrzeby w związku z poprawą stanu zdrowia i mniejszymi wydatkami na leczenie, a dochody M. K. są zbyt niskie aby mógł alimentować syna wyższą, niż dotychczas kwotą bez nadmiernego uszczerbku dla możliwości zaspokajania swoich koniecznych potrzeb.

Z powyższych względów orzeczono jak w sentencji.